

**Modře označené štítky znamenají,
že není zaplacené předplatné!
Předplatné na jeden rok je
32,90+ 2,10 (GST) = 35 kan. dolarů
Cena 1.41 + 0.09 (GST) = 1.50 dolaru.**

Agreement # 40005374/ Registration # 09089

*Datum, dokdy jsou
noviny předplacené,
je v pravém horním
rohu štítku!*

J Time
Committed
Á délai
convenu

Telefon: 416/530-4222
Fax: 416/530-0069
E-mail: abe@zpravy.ca
abe@satellite1-416.com

ČESKOSLOVENSKÝ ČTRNÁCTIDENÍK - CZECHOSLOVAK BI-WEEKLY

No. 12.

(387.)

Vol. 17.

satellite **1-416**

Thursday,

June 14,

2007

Published by ABE, P. O. Box 176, Station „E“, Toronto, Ontario, Canada M6H 4E2

www.satellite1-416.com nebo www.zpravy.org nebo www.zpravy.ca

O jedné návštěvě

O akci jsem se vlastně nejprve dověděl z e-mailu od Miloše Šuchmy, který psal: *Vážený pane velvyslanče, děkuji Vám za telefonickou informaci o návštěvě delegace Zahraničního výboru Sněmovny Parlamentu ČR Ottawy a Toronta v tomto složení: Jan Hamáček, předseda výboru, ČSSD, 28 let; Kateřina Konečná, místopředsedkyně výboru, KSČM, 26 let; Zdeněk Jičínský, člen výboru, ČSSD, 78 let; Daniel Reisiegel, člen výboru, ODS, 34 let. O návštěvě jsem informoval Výkonný výbor naší organizace a také s některými členy návštěvu konzultoval. Došli jsme k závěru, že v takovém vskutku „malebném“ složení delegace by nebylo vhodné se s delegací v tomto složení sejít a setkání by nemohlo přinést nic užitečného. Hlavním důvodem ale je, že se s komunisty prostě nejedná, i když jde o popletenou mladou komunistku, které bylo v listopadu 1989 osm let.*

Bylo doporučeno nabídnout prostřednictvím Vás se sejít s předsedou komise poslancem Hamáčkem a poslancem Reisiegelem, s tím, že máme výhrady ke komunistické poslankyni Konečné a poslanci Jičínskému, známému politickému přesakovači od bývalého drsného komunisty k disidentské lidské tváři až po současnost, kde jeho proslovy na téma práva a jeho historické návaznosti, jakož i politické podpoře KSČM jsou předmětem kritiky nejen v Parlamentě, ale i na veřejnosti.

Nepředpokládáme (i když bychom byli rádi překvapeni), že předseda komise a vedoucí delegace bude souhlasit s okleštěným setkáním, nicméně bude znát naše stanovisko. Je skutečně škoda, že Sněmovna je tak necitlivá a vybere takové složení delegace, zejména s přáním se setkat s krajany. Např. velmi žádoucí by bylo se setkat s poslankyní Helenou Mallotovou, s kterou jsem se setkal v Praze, členkou Zahraničního výboru a předsedkyní Podvýboru pro krajany. Nikdo z členů příjíždějící delegace není členem Podvýboru pro krajany, předpokládáme ovšem, že hlavní účel návštěvy je jiný.

Pokud se jedná o torontské setkání u číše vína, to snad lze nechat na vkusu a inteligenci každého, kdo dostane pozvánku. Srdečně zdraví Miloš Šuchma.

Na dopisu Miloše Šuchmy mne zarazilo, že mu vadí „malebné složení“ delegace. Naopak si myslím, že by bylo dobré, kdyby delegace byla ještě „malebnější“. V delegaci mi chybí zelení a lidovci. Možná, že by právě lidovci mohli vysvětlit našim romským krajanům rasistické výroky a počínání jejich předsedy Jiřího Čunka. Známe petici, která před časem kolovala po internetu a v České republice „S komunisty se nejedná...“ Miloš Zeman zase před časem přišel se sloganem „S teroristy se nejedná...“ Bohužel tento přístup nejednat s někým, platí pouze tak dlouho, dokud „nepřítel“ není dost silný. Pak dochází k svéráznému manévru, jaký jsme například viděli v Kosovu, či na Blízkém východě, že tato skupina lidí je zlegalizována a naopak se vyhová všem jejím požadavkům. Odmítl jsem petici *S komunisty se nejedná* podepsat, právě z toho důvodu, že jsem v prosinci 1977 podepsal Chartu 77, která požadovala svobodný dialog. Pokud tato svoboda nebyla zaručena, pak takovému rozhovoru jsem se snažil vyhnout. Z toho důvodu jsem třeba nevyprávěl během soudní vazby na jaře roku 1977. Pokud je mi známo, kromě mne tento postoj zaujal z disidentů pouze Ivan Dejmal.

Před návštěvou delegace Zahraničního výboru Sněmovny Parlamentu ČR v Torontu jsem se ujistil, že budu mít naopak možnost hovořit i se slečnou Kateřinou Konečnou. Pamatuji se, že například pan Maštalýř se

EPILOG DREW JUREČKY

POSLEDNÍM KONCERTEM LETOŠNÍCH NOKTUREN V RESTAURACI PRAHA BYL KONCERT KVARTETU HOUSLISTY DREW JUREČKY. NOCTURNA NA MASARYKTOWNU POKRAČUJÍ JIŽ 16. ZÁŘÍ.

obrátil na předsedu KSČM Vojtěcha Filipa před volbami otevřeným dopisem, ale dodnes jsme žádnou reakci na tento dopis nedostali. Když jsem byl ujištěn, že k rozhovoru dojde a jelikož jsem nebyl mezi některými členy výboru, s kterými Miloš Šuchma návštěvu konzultoval a bylo mne ponecháno na vkusu a inteligenci, zda na konzulát půjdu, rozhodl jsem se tedy setkání podstoupit a pokusit se mimo jiné třeba vysledovat, proč dnes mladí lidé, kterým bylo v roce 1989 osm se nechají zmást a nejen volí komunisty, ale dokonce se nechají za jejich stranu volit.

K mému milému překvapení byl v delegaci místo Daniela Reisiegela inženýr Jan Bauer, kterého právě krajané zvolili do poslanecké sněmovny a tudíž to byl člověk, od kterého můžeme v různých otázkách očekávat pomoc. Přestože jsem nebyl voličem ODS, byl to „naš poslanec“, tedy poslanec, který by měl zastupovat naše zájmy.

Nejprve jsem se zeptal předsedy zahraničního výboru Jana Hamáčka, jestli to není příliš krátká návštěva a proč vlastně do Kanady tato delegace přijela:

JH: Pět dní není rozhodně krátká návštěva. Musíme se přizpůsobit harmonogramu poslanecké sněmovny. Příští týden projednáváme veřejné reformy některých zákonů předložené vládou a tak těch pět dnů je maximum, co si můžeme dovolit. Hlavním tématem bylo jednání s partnerskými výbory v kanadském parlamentu, kde jsme se setkali jak s výborem dolní komory, tak i s výborem horní komory. Hovořili jsme i s představiteli ministerstva zahraničí o našich společných zájmech, o Afganistanu, budoucnosti NATO, naší spolupráci v rámci NATO, spolupráci v otázce protiraketové obrany a pomoci rozvojovým zemím. Chtěli jsme si v těchto otázkách

vyměnit názory. Kanadě se daří spojit v Afganistanu vojenskou misi s civilní. My sice máme vojáky v Afganistanu, ale nedaří se nám podílet se na rekonstrukci této země.

Dále jsem se zeptal na otázku dvojího občanství:

JH: Jsem si vědom toho, že vás tato otázka zajímá. Česká republika se rozhodla jít právě cestou jednoho občanství. Nechci hodnotit, proč tomu tak bylo, ani jsem v té době nebyl v parlamentu. Podle mých informací došlo k zásadnímu posunu v myšlení ministerstva vnitra, které bylo tím hlavním orgánem, jenž trval na jednom občanství. Vznikl věcný záměr novely zákona, kde se již připouští možnost dvojího občanství. Nechci spekulovat, jak to dopadne při diskusi ve sněmovně, ale beru to jako pozitivní signál, protože ministerstvo vnitra bylo hlavním orgánem, který dvojí občanství blokoval.

Otázkou rovněž zůstává bezvívový styk mezi ČR a Kanadou...

JH: Samozřejmě jsme toto téma zmínili ne jednou. Hovořili jsme o tom, jak v Ottawě, tak i zde v Torontu. Většina politiků zde chápe, že důvody, které vedly k zavedení víz už nejsou aktuální a dokonce někteří naznačili, že je to problematika státní správy, která ze setrvačnosti brzdí změnu. Je však nutné říci, že kanadská vízová politika je hodně závislá na vízové politice Spojených států a to může být hlavním faktorem, podle kterého se řídí kanadská státní správa.

Kdo však v poslanecké sněmovně seděl při hlasování o dvojím občanství byl poslanec Zdeněk Jičínský. Zeptali jsme se ho tedy, proč k tomu došlo.

POKRAČOVÁNÍ NA STR. 5